

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. Бургас, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева

Членове: Д.а Д. Михова

Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Недялка П. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20232100500063 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК и е образувано по въззивната жалба на Областна дирекция на МВР – град Бургас, с адрес: град Бургас, ул. „Христо Ботев“ №46, представлявана от Директора, срещу Решение №2871/14.12.22г., постановено от Бургаски районен съд по гр.д.№6042 по описа за 2022г., с което въззивникът е осъден да заплати на Д. Н. Д., следните суми: 747, 59 лева, представляваща допълнително трудово възнаграждение за положени от ищеца за периода 01.07.2019 г. – 09.07.2020 г. 89, 24 часа извънреден труд, получен след преобразуване на отработени часове нощен труд в дневни с коефициент 1, 143; 191, 51 лева, представляваща лихва за забава за периода от 01.11.2019 г. до 22.09.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба на 23.09.2022 г. до окончателното плащане; 360 лева, представляваща разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение, а по сметка на Районен съд – Бургас сумата от 220 лева за държавни такси и възнаграждение за вещо лиц

Въззивникът изразява недоволство от постановеното решение и претендира отмяната му, с постановяване на въззивно решение, с което искът да бъде отхвърлен. Твърди се, че решението на БРС е неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано. Твърди се, че неправилно е уважена претенцията на ищеца, положението от него нощен труд да бъде преизчислен по правилата на КТ и Наредбата за структурата по организацията на работната заплата, съгласно които нощният труд се преизчислява по коефициент 1,143. Извършва се анализ на специалните норми на ЗМВР и подзаконовите нормативни актове, които въззивникът намира за приложими. Твърди се, че положението от ищеца нощен труд своевременно е отчетен и заплатен, като заплащането е извършено съгласно действалите специални нормативни актове.

Извършва се анализ и се аргументира тезата че в случая не е налице празнота в нормативната уредба, за да се обоснове препращане по аналогия към Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, тъй като е налице специална законова регламентация, която предвижда друг ред за отчитане и заплащане на нощния труд, положен от държавните служители по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР и не следва да се извършва

приравняване с коефициент от 1,143. Според въззивника, общото трудово законодателство е неприложимо спрямо служебните правоотношения на държавните служители в системата на МВР и правоотношенията се уреждат изцяло според специалните нормативни актове.

Препис от въззивната жалба на ответника е връчен на ищеца Д. Н. Д., чрез процесуалния му представител адв.Кралев. В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор, с който въззиваемият обосновава приложение на трудовото законодателство по отношение на претенцията за присъждане на възнаграждение за положен от него извънреден труд.

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК. Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК, от лице, за което съществува правен интерес от обжалване на първоинстанционното решение; отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 ГПК, поради което същата е допустима.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира че първоинстанционният съд е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, досежно заеманата от ищеца длъжност „полицай“ към група АПК към ОДМВР – Бургас, в изпълнение на която е полагал труд на 24 -часови смени по график, включително и през нощта – за времето от 22,00 ч. до 06,00 ч. Установил е, че при отчитане на положения в периода **01.07.2019г. – 09.07.2020г.** труд, не е извършено преизчисляването му с коефициент 1.143, с оглед приравняване на този труд към дневен. Поради това и с помощта на съдебно – икономическа експертиза е установил положените от ищеца часове нощен труд, преизчислил ги е с коефициент 1.143 и е намерил, че това е довело до разлика между заплатеното и дължимо възнаграждение за извънреден труд. Поради това и на осн. чл.272 ГПК, въззивната инстанция препраща към мотивите на първоинстанционното решение на осн. чл.272 ГПК.

Бургаският окръжен съд, при служебна проверка на обжалваното решение, извършена на осн. чл.269 ГПК, намира, че не са налице основания за неговата нищожност или недопустимост, следователно решението е валидно и допустимо. Като взе пред вид събраните по делото доказателства, становищата на страните и като съобрази Закона съдът намира, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно. Мотиви на първоинстанционния съд и в тази им част въззивната инстанция споделя на осн. чл.272 ГПК.

В допълнение следва да се каже: Нормите на чл.176 и чл.178 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) определят елементите на месечно възнаграждение на държавните служители на МВР - основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения, в т.ч. и за извънреден труд. Нормата на чл.187 ЗМВР определя продължителността на работното време на държавните служители в МВР подневно и на 8, 12 или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 06,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период. Работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени, чрез заплащане с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение.

Според нормата на чл.31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г., при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22,00 и 6,00 ч. за отчетния период се умножава по 0,143, като полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период – т.е. часовете положен нощен труд се преизчисляват с коефициент 1,143. В Наредба №8121з-592/25.05.2015 г. и последващите наредби липсва такова изрично правило.

Съгласно разпоредбата на 67, ал.3 от Закона за държавния служител, минималните и максималните размери на основните заплати по нива и степени, размерите на допълнителните възнаграждения по ал.7, т. 1 – 5, както и редът за получаването им се определят с наредба на Министерския съвет и не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство.

Нормите на чл.143, ал.1 и чл.142, ал.2 КТ дефинират понятието извънреден труд и правото на работодателят да установява сумирано изчисляване на работното време – седмично, месечно или за друг календарен период, който не може да бъде повече от 6 месеца. В чл. 96 (нов - ДВ, бр. 41 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2018 г.) от Наредбата за работното време, почивките и отпуските (НРВПО) се регламентира определяне на норма при сумирано изчисляване на работното време по чл.142, ал.2 от КТ.

Съгласно чл. 9а, ал.4 (нов - ДВ, бр. 41 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.) от НРВПО когато се полага нощен труд, сборът от работните часове по графика на работника или служителя се изчислява след превръщане на нощните часове в дневни за смените с 4 и повече от 4 часа нощен труд с коефициента по чл.9, ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. В чл. 9, ал. 5 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (НТКТС) се определя пресмятането на трудовия стаж при сумирано работно време – с превръщане на нощните часове в дневни за смените с повече от 4 нощни часа.

Въз основа на тези разпоредби, при логическо и сравнителноправно тълкуване на закона, съдът намира, че волята на законодателя е да признае нощните часове, преизчислените в дневни с коефициент 1,143, както за целите на изчисляване на отработените дни и пресмятане на трудовия стаж, така и за отчитането на извънредния труд, което е намерило израз в новата редакция на чл. 9г (изм. ДВ, бр. 58 от 13.07.2018 г.) от НРВПО.

Според съда, в нормите на ЗМВР и подзаконовите актове, посочени по-горе, е налице празнота, която следва да се преодолее съобр. чл.67, ал.3 ЗДС, чрез субсидиарното приложение на чл.9, ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (НСОРЗ), според която, при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време - 1,143 получен като частно при деление на нормалната продължителност на дневното (8 часа) и нощното (7 часа) работно време. Възприемането на обратното становище би поставило държавния служител в МВР в неравностойно положение спрямо работниците и служителите, чиито правоотношения се регулират от Кодекса на труда и подзаконовите нормативни актове.

Ето защо искът е основателен. Решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

В полза на ищеца следва да се присъдят направените във въззивното производство съдебно – деловодни разноси, в размер на 480 лева – адвокатско възнаграждение, който размер не е прекомерен, предвид нормата на чл.9 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения обстоятелството, че са предявени два обективно и субективно съединени иска.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2871/14.12.22г., постановено от Бургаски районен съд по гр.д.№6042 по описа за 2022г.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – град Бургас, с адрес: град Бургас, ул. „Христо Ботев“ №46, ДА ЗАПЛАТИ на Д. Н. Д. ЕГН *****, сума, в размер на 480 лева - СЪДЕБНО – ДЕЛОВОДНИ РАЗНОСКИ във въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____